

90 . Isaccea | Județ: Tulcea | Punct: Suhat | Anul: 2003

Anul: 2003

Cod RAN: 159696.04

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Adrian Bălășescu, Constantin Haită, Cristian Leonard Micu, Florian Mihail, Cătălin Nicolae, Jean Poujol, Valentin Radu

Instituții: Muzeul Național de Istorie a României, Centrul Național de Cercetări Pluridisciplinare, Muzeul Național de Istorie a României, Centrul Național de Cercetări Pluridisciplinare, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Muzeul Național de Istorie a României, Association pour la Sauvegarde du Patrimoine Archéologique Aveyronnais, France, Muzeul Național de Istorie a României, Centrul Național de Cercetări Pluridisciplinare

Rezumat

Obiectivele imediate ale programului de cercetare arheologică au fost următoarele : continuarea cercetărilor în suprafața S3, aflată zona de sud așezării neolitice; înregistrarea materialului arheologic aflat la suprafața solului în zona de vest a așezării. Au fost descoperite două complexe de locuire.

Raport

Campania arheologică din acest an s-a desfășurat în perioada 1-20 septembrie. Obiectivele imediate ale programului de cercetare au fost următoarele :

- continuarea cercetărilor în suprafața S 3, aflată zona de S așezării neolitice ;
- înregistrarea materialului arheologic aflat la suprafața solului în zona de V a așezării.

În cadrul suprafeței S 3 au fost identificate și cercetate următoarele complexe :

Nivelul de locuire NI

C137G116. A fost cercetat, parțial, în S 3, în zona de N a A8. Terenul prezintă o înclinare evidentă pe direcțiile S - N și V - E.

Amenajarea gropii a fost observată la -4,65 m. Această cotă nu reprezintă însă adâncimea reală de la care a început amenajarea, complexul fiind afectat pe o mare parte din suprafața sa (desigur, în porțiunea cercetată) de un complex aparținând stratului cultural postneolitic. Limita inferioară a C137G117 este -5,10 m. Forma gropii a fost probabil ovală (fără a se putea, totuși, indica valoarea diametrului), profilul mai degrabă neregulat.

Umplutura C137G117 are în compoziția sa un sediment friabil, negru-cenușiu, în structura acumulării fiind observate o cantitate apreciabilă de cenușă, oase de pești și mamifere, cochilii de bivalve (fragmente și piese întregi), fragmente ceramice. Toate aceste elemente, prezente în partea inferioară (păstrată) a gropii, pot constitui o etapă distinctă de depunere.

Complexul a fost afectat de numeroase galerii săpate de animale.

Prin amenajarea gropii s-a putut "exploata" o cantitate relativ mare de argilă. Ulterior, spațiul disponibil a servit pentru acumularea deșeurilor menajere. În stabilirea destinației acestui complex ar trebui ținut cont și de faptul că este amplasat în imediata apropiere a Locuinței nr. 8. Nu excludem prin urmare o legătură

directă între cele două complexe arheologice.

C139G118. A fost identificat în S 3, în zona de V și NV a C4 și pe o mică suprafață din colțul de SV al B4. Terenul prezintă o înclinare evidentă pe direcțiile S - N și V - E.

Amenajarea gropii a fost observată la -3,81 m. Forma acesteia este ovală, fără a se putea calcula o valoare a diametrului, în condițiile în care complexul a fost afectat, pe o mare parte din suprafața sa, de amenajarea unor complexe aparținând atât primului cât și celui de-al doilea nivel de locuire.

Umplutura gropii se individualizează în teren prin sedimentul nisipos, cenușiu-verzui, depunerea fiind reprezentată de granule de chirpici, cochilii de bivalve (fragmente), oase de pești, fragmente ceramice cu dimensiuni mijlocii și mari.

Au fost observate câteva mici galerii săpate de animale.

În stadiul actual al cercetării nu vom face nici un comentariu asupra destinației acestui complex de locuire, cercetat parțial.

C141G120. A fost identificat în S 3, în colțul de SV al C4. Terenul prezintă o ușoară înclinare pe direcțiile S - N și V - E.

Amenajarea gropii, a fost observată la -3,73 m. Forma sa este ovală, una din valorile diametrului fiind de 0,90 m.

Umplutura C140G120 se individualizează în cadrul nivelului de locuire prin sedimentul său nisipos, cenușiu, ca elemente ale depunerii fiind înregistrate câteva oase de pești, puține fragmente ceramice, cochilii de bivalve fragmentare.

În stadiul actual al cercetării credem este prematură orice discuție asupra destinației acestui complex.

Nivelul de locuire NII

C138G117. A fost identificat în S 3, în jumătatea de E a C4. În această zonă terenul prezintă o ușoară înclinare pe direcțiile S - N și V - E.

Amenajarea gropii a fost observată la -3,40 m. Forma sa este ovală, valorile diametrelor de 1,18 x 1,14 m.

În partea superioară, umplutura complexului are aspectul unui sediment nisipos, brun-cenușiu, acumularea fiind constituită din oase de pești, fragmente de chirpici nearși, granule de chirpici arși, fragmente ceramice.

Au fost observate câteva mici galerii săpate de animale.

În stadiul actual al cercetării nu vom face nici un comentariu asupra destinației acestui complex de locuire, cercetat parțial.

C140G119. A fost identificat în S 3, în jumătatea de V a C4. Așa cum am menționat anterior, în această zonă terenul prezintă o ușoară înclinare pe direcțiile S - N și V - E.

Amenajarea gropii a fost observată la -3,41 m. Forma sa a fost inițial ovală, cu diametrul de 0,80 x 0,64 m.

Umplutura C140G120 se individualizează pe teren prin sedimentul său nisipos, compact, galben-verzui, ca elemente ale acumulării fiind înregistrate o cantitate importantă de chirpici nearși, câteva oase de pești, puține fragmente ceramice, cochilii de bivalve fragmentare.

În stadiul actual al cercetării este prematură orice discuție asupra destinației acestui complex de locuire, cercetat parțial.

În cadrul zonei de V a așezării a fost cercetată o suprafață de 320 m². În acest caz am avut în vedere înregistrarea întregului material arheologic aflat la suprafața solului, indiferent de epocă istorică ori cultură arheologică. Activitatea din acest an nu reprezintă decât o etapă preliminară în perspectiva deschiderii unei noi suprafețe în zona menționată mai sus.

Studiul arheozoologic al faunei de mamifere

Adrian Bălășescu (MNIR-CNCP)

În cadrul faunei de la Isaccea-Suhat s-au identificat 5 specii de animale domestice: *Bos taurus* (vita domestică), *Ovis aries* (oaie), *Capra hircus* (capră), *Sus domesticus* (porc), *Canis familiaris* (câine) și 11 specii de animale sălbatice: *Lepus europaeus* (iepure de câmp), *Castor fiber* (castor), *Vulpes vulpes* (vulpe), *Meles meles* (bursuc), *Martes sp.* (jder), *Lutra lutra* (vidră), *Sus scrofa* (mistreț), *Equus cf. hydruntinus* (măgar sălbatic european din pleistocen), *Cervus elaphus* (cerb), *Capreolus capreolus* (căprior) și *Bos primigenius* (bour).

Resturile osoase provin dintr-o serie de complexe arheologice (gropi) și ele sunt în principal deșeuri menajere extrem de fragmentate.

Creșterea animalelor reprezintă o activitate de bază, comunitatea de aici exploatând cel mai mult bovinele (29%). Față de alte situri în care ovicaprinele și suinele domestice își dispută locul doi, la Isaccea resturile de câine le depășesc pe acestea, indicând o strategie alimentară pe care în stadiul actual al cercetării nu o putem explica îndeajuns.

Vânătoarea joacă se pare un rol important în cadrul acestei comunități, resturile de animale sălbatice atingând procente ridicate (28%), situație care nu se întâlnește în alte situri Boian care au fost studiate din punct de vedere arheozoologic.

Raport arheozoologic preliminar (moluște, pești, reptile, păsări).

Valentin Radu (MNIR-CNCP)

Materialul studiat cuprinde un lot de 5473 resturi faunistice din care 3074 (56,1%) au fost determinate până la nivel de specie. S-au identificat diverse clase de animale: Mollusca, Pisces, Chelonia și Aves .

Mollusca. Dintre moluște s-au identificat specii comune în apele Dunării ca: *Unio tumidus*, *Unio pictorum*, *Unio crassus*, *Anodonta cygnaea*, *Pseudanodonta sp.*, *Viviparus sp.*, *Dreissena polymorpha*. Recuperarea de sediment și sitarea ne-a permis recuperarea integrală a materialului biologic și evidențierea tuturor taxonilor prezenți.

Pisces. S-au identificat resturile a diverși taxoni: sturioni, păstrugă (*Acipenser stellatus*), cegă (*Acipenser ruthenus*), morun (*Huso huso*), știucă (*Esox lucius*), plătică (*Abramis brama*), crap (*Cyprinus carpio*), babușcă (*Rutilus rutilus*), lin (*Tinca tinca*), somn (*Silurus glanis*), șalău (*Stizostedion lucioperca*)

Chelonia. Resturile a două specii sunt prezente în materiale: *Emys orbicularis* și *Testudo sp.* Acestea sunt constituite atât din resturi de carapace și plastron dar sunt prezente și oase ale scheletului apendicular (humerus, femur, coracoid).

Aves. Cele 11 resturi identificate sunt încă în curs de determinare.

Cântărirea resturilor în cazul fiecărui taxon ne-a permis realizarea de comparații cu numărul de resturi. În cazul peștilor numărul de resturi este mult mai mare decât greutatea resturilor. Acest fapt este datorat gradului mare de fragmentare al oaselor de pește.

Informații suplimentare online

[Raportul 2244 din cronică.cimec.ro](http://raportul2244.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.foolosind.Mapserver.Cimec.ro)
